

बालपञ्चोपवीतक (बाल + पञ्च) n. die über die Brust getragene Opfer-schnur TRIK. 2, 7, 14. — Vgl. बालोपवीत.

बालराज (बाल + राज) n. Lasurstein ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. बालसूर्य und बालवायव.

बालरामायण (बाल + राम) n. das kleine —, verkürzte Rāmāyaṇa (vgl. बालभारत) GILD. 378 (wo es mit बालकाण्ड identificirt wird). Sāh. D. 127, 16. UḍḍVAL. zu UḍḍIS. 1, 3. 4, 138. 171. — Vgl. महारामायण.

बालरूप (बाल + रूप) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. No. 647.

बालरोग (बाल + रोग) m. Kinderkrankheit WISE 329. Verz. d. B. H. No. 938. 973.

बाललीला (बाल + ली) f. Kinderspiel BHĀG. P. 3, 2, 2 (bei BURNOUR ist बाललीलाया zu lösen).

बालवाह्य (बाल + वाह्य) m. eine wilde Ziege (das Reitthier der Knaben) HĀR. 81.

बालविनष्ट (बाल + वि) m. und नष्टक m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 14, 43. 45. 48.

बालव्रत (बाल + व्रत) m. Bein. des Mañgucī TRIK. 1, 1, 22.

बालशर्मन् (बाल + शर्मन्) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 110, b. N. 1. COLBR. Misc. Ess. II, 13.

बालमृङ्ग (बाल + मृङ्ग) adj. junge Hörner habend: वृषभ HARIV. 3731.

बालसखि (बाल + सखि) m. ein Freund aus den Kinderjahren KATHĀS. 40, 36.

बालसात्म्य (बाल + सा) n. Milch (Kindern entsprechend, zutrüg-lich) H. 98.

बालसिंह (बाल + सिंह) m. N. pr. eines Mannes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 308, Cl. 37.

बालसूर्य (बाल + सूर्य) n. Lasurstein TRIK. 2, 9, 30. ०क n. dass. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. बालराज.

बालस्थान (बाल + स्थान) n. Kindheit, Jugendlichkeit, Unerfahrenheit R. 2, 106, 22.

बालाकि m. metron. von बलाका gaṇa बाह्यादि zu P. 4, 1, 96. ÇAT. Br. 12, 3, 1. KAUSH. Up. 4, 1, 3. fgg. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 33, b. 6 v. u. pl. P. 2, 4, 66. Sch. SĀṆSK. K. 184, a, 6. — Vgl. दृप्त०.

बालाक्या (von बलाका oder बालाकि) f. N. pr.; s. काश्यपीबालाक्या-माठरीपुत्र.

बालातप s. u. बाल 1.

बालादित्य (बाल + दित्य) m. 1) die jugendliche —, vor Kurzem auf-gegangene Sonne MBH. 14, 187. — 2) N. pr. eines Fürsten von Kācmlra RĀGA-TAR. 3, 477. 526. von Magadha HIOUEN-THSANG I, 191. II, 43.

बालाध्यापक (बाल + ध्याप) m. Knabenlehrer; davon nom. abstr. ०ता f. RĀGA-TAR. 3, 469.

बालामय (बाल + मय) m. Kinderkrankheit Verz. d. Oxf. H. 307, b, 20.

बालायनि m. metron. von बाला gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

बालारूप und बालार्क s. u. बाल 1.

बालावबोध (बाल + बोध) m. Aufklärung von Knaben oder Unerfah- renen, Titel einer Schrift über Omina Verz. d. Oxf. H. 399, b, No. 168.

०पद्धति Titel eines Commentars zu ÇĀṆKH. GĀHJ. Verz. d. B. H. No. 132.

बालामुर (बाल + मुर) m. N. pr. eines Asura: ०वध Verz. d. Oxf. H.

78, b, 42.

बालिर्मन् (von बाल) m. Kindheit, Unreife gaṇa पृथ्वादि zu P. 5, 1, 122.

1. बालिश gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124. adj. f. घा = बाल jung; subst. Kind; gewöhnlich in der übertr. Bed. kindisch, dumm, einfältig;

Thor, Schwachkopf AK. 3, 4, 28, 220. 22, 137. 3, 1, 48. H. 331. an. 3, 725. MED. 26. HALĀJ. 3, 20. 2, 181. NIR. 4, 20. MBH. 13, 2282. Spr. 1961, v. l. — लोक:

604. 3900. 4626. M. 3, 176. 11, 36. MBH. 1, 3253. 6445. 3, 2033. 10196 (S. 373). 3, 2547. 13, 35. 4293. HARIV. 132. 10333. R. 1, 38, 5 (60, 6 GORR.).

R. GORR. 2, 10, 8. 80, 22. 6, 103, 14. KATHĀS. 40, 54. 42, 109. BHĀG. P. 4, 14, 23. 5, 3, 9. 6, 5, 6. बालमेतमबालिशम् R. 4, 21, 9. KĀM. NITIS. 9, 75. Verz.

d. Oxf. H. 216, a, 40. सु० MBH. 3, 91. 7, 462. 9, 1291. 1294. HARIV. 11007 (S. 790). बुद्धि MBH. 3, 15784. 12, 4680. 8255. HARIV. 3921. R. 3, 22, 36.

०मति MBH. 3, 293. 13, 2329. BHĀG. P. 8, 19, 18. घ० (स्तोम) NIR. 9, 10.

2. बालिश n. = pers. بالش Kissen, Polster ÇABDAR. im ÇKDr.

बालिशत्व (von 1. बालिश) n. Einfältigkeit, Thorheit HARIV. 10336.

बालिश्य ((wie eben) n. dass. gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124. M. 8, 121. 11, 21. MBH. 3, 15105. 3, 4671. 4908. 12, 6606. DAÇAK. in BENF. Chr. 193, 8.

बालीवर्दिनेय m. patron. von बलीवर्दिन् gaṇa मुधादि zu P. 4, 1, 123. metron. von बलीवर्दी (wie st. बलीवर्दी zu lesen ist) gaṇa कल्याण्यादि zu 126. — Vgl. बलीवर्दिनेय.

बालीश m. Urinverhaltung ÇABDAR. im ÇKDr.

बालेन्दु s. u. बाल 1.

बालेय 1) adj. a) zu einer Huldigungsgabe (1. बलि) sich eignend P. 5,

1, 13. H. an. 3, 504. fg. तण्डुला: P., Sch. बीज RAGH. 14, 77. — b) weich,

zart (मृदु, कोमल) TRIK. 3, 3, 316. H. an. MED. j. 96. — c) für Knaben

(बाल) geeignet MED. — d) von Bali (s. 2. बलि) stammend: तत्र HARIV.

1683. VP. 4, 18 bei MUIR. ST. I, 35, N. 48. ब्राह्मणा: HARIV. 1683. patron.

gaṇa गृध्यादि zu P. 4, 1, 136. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, c. pl.

KÖPPEN I, 117. — 2) m. a) Esel AK. 2, 9, 78. TRIK. H. 1236. H. an. MED.

HALĀJ. 2, 125. MĀRK. P. 30, 85. — b) eine best. Gemüsepflanze, = मङ्गल-

रवल्ली H. an. VIÇVA im ÇKDr. eine Art Rettig, = चाणक्यमूलक RĀGAN.

im ÇKDr. — c) N. pr. eines Daitja MED.

बालेयशक (बा० + शक) m. eine best. Gemüsepflanze, = मङ्गलरवल्ली

AK. 2, 4, 3, 8.

बालेश्वर (बाल + ईश्वर) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 181, b,

27 (बालेश्वर, wofür AUFRICHT jene Form vermuthet).

बालेष्ट (बाल + ईष्ट) m. Judendorn (Knaben erwünscht) RĀGAN. im ÇKDr.

बालोक (?) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 283, a, 30.

बालोपचरण (बाल + उ०) n. ärztliche Behandlung der Kinder; davon adj. ०चरणाय Verz. d. Oxf. H. 307, b, 13.

बालोपचार (बाल + उ०) m. ärztliche Behandlung der Kinder Verz. d. B. H. 278, 33.

बालोपवीत (बाल + उप०) n. = बालपञ्चोपवीतक HĀR. 48 (बालोपरोत gedr.; die richtige Lesart bei WILSON und im ÇKDr.).

बाल्वज्र adj. f. ई० aus dem Balbaḡa genannten Grase verfertigt: र-ज्जु ÇAT. Br. 14, 1, 3, 11. विवान KĀTJ. ÇR. 26, 2, 8. निदान MBH. 13, 1587.

रसना 1611. बालञ्ज und बालञ्जी MBH. ed. Calc.; an der ersten Stelle